

EGGYÜTMŰKÖDNI A LEGJOBB BARÁTUNKKAL

6 Életige

2009. június

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.”

Jn 15,5

A Gen3 Központok gondozásában
Chiara Lubich írásának felhasználásával

Vegyük nagyító alá...

El tudsz képzelni egy szőlővesszőt, amelyet levágtak a tőkéről? Nincs jövője, nincs semmi reménye, nem fog már gyümölcsöt teremni. Csak az a sorsa, hogy elszáradjon és tűzre vessék.

Hogy maradhatsz Krisztusban, és Krisztus hogy maradhat benned? Hogyan lehetsz zöldellő, dús szőlővessző, amely egy testet alkot a szőlőtővel? Mindenekelőtt hinned kell Krisztusban. Ez azonban nem elég. Hitednek hatással kell lennie konkrét életedre. E hitnek megfelelően kell élned, tehát tettekre kell váltanod Krisztus szavait.

„Aki bennem marad, s én benne...”.

Észrevetted, Krisztus arról beszél, hogy mi egyek lehetünk vele, ugyanakkor szól az Ő egységéről is velünk? Ha egyek vagyunk vele, akkor bennünk van, **jelen van szívünk mélyén**. Így bontakozik ki a kapcsolat, a kölcsönös szeretet párbeszéde, az együttműködés Jézus és miköztünk, tanítványai között.

S az eredmény a **bő termés**, mint amikor a szőlőtőhöz szorosan kapcsolódó vessző zamatos fürtöket terem.

A „**bő termés**” azt jelenti, hogy képes leszel arra, hogy **kinyisd az emberek szemét**, s ők megértsék

Krisztus egyedülállóan forradalmi szavait. És hogy követni is tudják, erőt tudsz majd önteni beléjük.

A „**bő termés**” azt is jelenti, hogy képes leszel kisebb vagy nagyobb **műveket életre hívni** és fölépíteni, hogy Istentől kapott adottságaidnak megfelelően enyhíts a világ bajain.

A „**bő termés**” **sok** termést jelent, nem **keveset!** Ez azt is jelentheti, hogy a körülötted lévő emberek közé a **nagylelkűség, a közösség és a kölcsönös szeretet** szellemét tudod vinni.

De a „**bő termés**” nemcsak a mások lelki és anyagi javát jelenti, hanem a **tiédet is**. Lelki fejlődésed, **személyes megszentelődésed** Krisztussal való egységedtől függ.

Személyes megszentelődés:

manapság talán idejétmúlt, fölösleges vagy utópisztikus fogalomnak tűnik. De mégsem az.

A mi korunk is leáldozik, és vele együtt a téves, szűklátókörű nézetek is elmúlnak.

Az igazság viszont megmarad.

Történet egyszer,
hogyan... (Bolivia)

Santa Cruz közelében van egy központ, mely 2 és 6 év közötti szegény gyerekekkel foglalkozik. Egyszer elmentünk oda, hogy a **szeretet egy kis fuvaltatát vigyük** a rászorulóknak.

Nem tudtuk, hogyan fogadnak minket. Félelmünk megalapozatlan volt, mert ahogy megérkeztünk, az örömkön látszott, hogy régóta vártak már egy ilyen pillanatra. Rögtön elfelejtettük a 12 órás utazás fáradtságát, és **elkezdünk játszani velük. Egy halom munka is várt ránk**. A gyerekek meg akartak tanulni írni, olvasni, számolni. Be kellett csomagolni a könyveket. Segítettünk az építkezésben, melyben ablakokat-ajtókat festettünk, üvegeztünk, és segítünk a park rendbetételében.

Egyik délután meglátogattuk a tanuló szüleit, hogy megismerjük közelebbről életüket. Nagyon megérintett minket annak a beteg nagymamának az esete, aki öt éve az unokájával lakik, és a kislány egyedül vitte az egész háztartást. Kitarítottunk és rendbetettük a házat. De nem álltunk meg itt. A kamrájuk üres volt és a zsebpénzüket összegyűjtve beszereztük nekik a legszükségesebbeket.

Írd le te is a tapasztalataidat itt:
www.teens4unity.net